

kunne betragtes som berygtede Personer — det vil sige saadanne, der ved Dom ere kjendte skyldige i en vanærende Handling — skulde have Hjælp af en Kasse, som egentlig kun er bestemt for hæderlige, trængende Medborgere. Det er min Mening, at den Slags Folk skulde have Understøttelse af det almindelige Fattigvæsen, indtil de have viist, at de have havet sig til et Standpunkt, som gjør dem fortjente til at faae den Understøttelse, der ikke har nogen nedfattende Indflydelse. Regjeringen er altsaa i dette Stykke mere human, end jeg er, hvis man kan kalde en efter min Mening for stor Smøbedommen Humanitet; mig forekommer det, at man ikke bør gaa saa vidt i den Henseende. Med Hensyn til det tredie Punkt ses det ogsaa, at Regjeringen har foreslaaet, at Folk, der ere over 60 Aar, skulde, naar de ere gamle og udygtige til at ernære sig ved Arbejde, have en Understøttelse, hvis Modtagelse ikke skal skade dem i politisk Henseende. Med Hensyn dertil har Regjeringen heller ikke taget noget Hensyn til, hvad det er for en Slags Folk, men da jeg tænker mig, at man kan faae Fattiggaardene saaledes udvilde, at de, som jeg sagde før, kunne blive en Slags milde Stiftelser, vil jeg ikke have, at Folk, der maasse have været i Tugt- eller Forbedringshuset, skulde kunne komme ind i den Slags Stiftelser og sættes ind under samme Lag, som skikkelige Folk, der have ført en hæderlig Vandel deres Liv igennem. I den Henseende synes det mig virkelig, at der burde gaas strengere frem, end Regjeringen har gjort. Naar jeg altsaa nu betragter, hvad der her er foreslaaet fra min Side, og Regjeringens Forslag, ser jeg, at mine Forslag i Hovedsagen ere optagne i Regjeringens Forslag kun under en noget anden Form, men alle de omhandlede Personer ere efter Regjeringens Forslag stillede under den almindelige Fattigforsørgelse, og det er deri, at Feilen efter min Overbevisning ligger. Der blev udtalt af et æret Medlem — saa vidt jeg husker, var det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Bedreborg) —, at Forskjellen imellem de hæderlige og de uheldige eller mindre hæderlige Fattige burde betegnes derved, at de fik Understøttelse fra forskellige Rilder og ved forskellige Autoriteter. Dette er efter min Mening ganske rigtigt, og det er ogsaa det, som er foreslaaet i dette Forslag, idet der derved efter skal være en særegen Forsørgelseskommission i hver Kommune. Endelig har man ogsaa under denne Sags Behandling omtalt et andet Punkt, nemlig Fattigbyrden, idet man har gjort opmærksom paa den store Ulighed, der i saa Henseende er i de forskellige Kommuner. Jeg kjender saaledes to Kommuner, der grændse op til hinanden, men der betales i den ene 70 Gange saa meget i Fattigunderstøttelse som i den anden. Det er to Sogne, som ligge i den Valgkreds, hvorfra jeg er. Der er altsaa efter min Mening fuld Ægte til at gjøre opmærksom paa, at det ikke gaar

an at overlade de enkelte mindre Kommuner til sig selv i den Henseende; der bør ydes dem Hjælp fra større Kredse, og jeg tror, at der bør ydes dem Hjælp ikke alene fra Amts-kredse, men ogsaa fra Statens Side, lige saa vel som der med Hensyn til andre Klasser af Borgere lige frem er givet Hjælp af Statens Midler; jeg sigter her navnlig til de saakaldte adelige Frøstentloftræ. — Efter at jeg har gjort disse almindelige Bemærkninger, og efter at jeg ved Forelæggelsen af Sagen har udtalt den Betragtning, der blev gjort gjældende af det Udvalg, som behandlede Grundlovsforslaget i den grundlovgivende Rigsforsamling, skal jeg i dette Dieblik ikke gaa videre i Omtalen af Sagen, idet jeg kun, som jeg yttrede ved dens Forelæggelse, skal ønske, at den kan blive overgivet til det Udvalg, der behandler de to andre beslægtede Sager. Der kan derfor dog ikke nu føres nogen fuldstændig frugtbar Diskussion om dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, men en saadan vil snarere kunne foregaa, naar dets Indhold træder frem som Endbringsforslag til det almindelige Forslag, der foreligger for Thinget. Det vilde glæde mig, om det Udvalg, der i den Henseende er nedsat, kunde komme til at dele det Lovforslag, det har at behandle, tilligemed det andet, det har faaet overleveret, og det tredie, som jeg haaber vil blive det overleveret, saaledes, at der af disse kan dannes enten to Lovforslag eller et Lovforslag med forskellige Afsnit, saaledes at hvert af dem ganske særskilt behandler sin Klasse af Borgere. Jeg skal endnu kun henstille til Vedkommende, om man ikke paa et senere Stadium kunde fremdrage dette Lovforslag til særlig Behandling her i Thinget, hvis det skulde vise sig, at den almindelige Fattiglov ikke havde Udsigt til at blive ført til Ende i denne Samling.

Indenrigsministeren: Jeg tør antage, at det høie Thing vil følge den Opfordring, som den ærede Indbringer af dette Forslag stillede, det ønske nemlig, at dette Forslag maa blive henvist til det samme Udvalg, som behandler det af Regjeringen forelagte Lovforslag om det almindelige Fattigvæsen. Det foreliggende Lovforslag vil jo saaledes være at tage under Overveelse i Sammenhæng med et Parti af det nævnte af Regjeringen indbragte Lovforslag om samme Thema, der gaar ud paa den Lante, der har ledet den ærede Forslagsstiller, idet han har indbragt sit Forslag. Jeg tør saaledes betragte nærværende Forslag som et Indlæg i den store almindelige Sag fra det ærede Medlems Side, som har indbragt Forslaget, og da Diskussionen om dette store almindelige Lovforslag nu i flere Dage har beskæftiget det høie Thing, tror jeg ikke, at det vilde være frugtbart at optage Diskussionen om et saadant enkelt Afsnit og altsaa føre den med den ærede Forslagsstiller, der derved har, hvad der jo maa være Alle bekjendt, en fra Regjeringens